

smi maši. — Meškovo igro »Henrik, gobavi vitez«, ponovimo šele na dan Sv. Treh kraljev dne 6. januarja. Vabimo Vas že danes, da tega dne obiščete naš katoliški dom! — Vesele božične praznike želi vsem prijateljem »Slovenskega gospodarja« — dopisnik.

Osluševec pri Veliki Nedelji. Kruta smrt nam je iztrgala po dolgotrajnem bolehanju vsem priljubljenega ter daleč okrog znanega Jožefa Poplatnika, 76 let starega užitarja v Osluševcih pri Veliki Nedelji. Bil je vzoren vzgojitelj sedmih otrok, kateri so že povečini preskrbljeni. BM je pa tudi neustrašen boritelj v teh kritičnih časih za katoliško vero. Hladna zemljica naj mu je lahka! Ostalim žalujočim naše iskreno sožalje!

Velika Nedelja. Posebna novost je v naši fari. Pod vodstvom našega vrliga učiteljstva se je ustanovila pri nas »šolska kuhinja«, ki že prav živahno deluje. Sleherni dan opoldne dobil topel obed do 200 otrok, ki so oddaljeni od šole, da ne morejo v opoldanskem odmoru domov. Kakor čujemo, so vsi otroci prav zadovoljni s hrano. Z ozirom na velevažen zdravstveni moment je potrebno, da vsi priskočimo tej novi ustanovi, kolikor je v naših močeh, na pomoč! Ne za nas, za naš mladi rod gre. Vsakovrstne prispevke prejema »šolska kuhinja« v vsakem času.

Čadram. V dneh od 9. do 17. decembra se je obhajal v naši župniji sv. misijon, ki so ga vodili očetje kapucini iz Celja. Namen mu je bil proslaviti 1900letnico trpljenja in smrti našega božjega Zveličarja z največjo cerkveno slovesnostjo, pa tudi v največjo duševno korist župljanov. Udeležba je bila izredno obilna, razdelilo se je nad 3000 sv. obhajil. Tudi iz sosednih župnij so prihajali ljudje kakor k pridi-gam, tako tudi k drugim pobožnostim. O pri-liki misijona so se opravile ob najštevilnejši udeležbi svetoletne procesije in za dobitvev od-pustkov predpisane molitve. Sklepni govor, ka-kor tudi zadnja procesija je imel v nedeljo po-poldan domači g. župnik, ki je vso župnijo po-svetil presv. Srcu Jezusovemu.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Ob enih je pre-jela zadnja popotnica in ob devetih zvečer je odločila palčko romanja po tem svetu Speg-lova Micka, katero ste poznali in ljubili. Po-grešala jo bo Marijina družba, katere vedna in

dobra članica je bila nad 25 let, Katoliška ak-cija, razni odseki Marijine družbe, pri katerih se je udeleževala. Velike so njene zasluge za katoliško časopisje; vneto in vztrajno je agitirala zlasti za »Slovenskega gospodarja«. Ma-rijine družbenke so rajnike ogrinile z zelenjem in cvetjem, ki ga je tako ljubila. Njena naj-ljubša pesem »Rasti, rasti rožmarine« se je ures-ničila. Mnogoštevilen pogreb je pokazal, kako je bila priljubljena rajnica med vsemi. Njeno vzorno in dela polno življenje je res vredno vzgleda! In tam na mirodvoru je zijal črni grob in hlepel po novi človeški žrtvi. Pokril je telo za vedno k pred 16 leti umrlemu bratu. Z Bogom, teta! Na svidenje nad zvezdami!

Vransko. Dolgo so je smrt izogibala Brišni-kovega doma na Brišah in milostno prizana-sala staremu Brišnikovemu »ateju«. Pretekli petek ponoči pa ni mogla več mimo, ampak je stopila v hišo in ateju mirno zatisnila tru-dne oči. Rajni Andrej Brišnik je bil najeta-rejši vranski faran. Dočakal je izredno viso-ko starost in preminul v svojem 95. letu. Ro-dil se je dne 29. novembra 1840. Pred 26 leti mu je umrla žena, s katero sta imela 11 otrok in sicer 10 hčerk in 1 sina, ki pa je po poldru-gem letu umrl. Sedaj še živi 6 hčerk. Ena iz-med njih se je poročila s Tomišekom in pre-zvela dom. Toda njen mož je kmalu umrl in stari atej je moral zopet prijeti gospodarstvo v roke. In to je on dobro umel. Saj je bil prid-en in marljiv kot mravlja. Razen tega je bil tudi dolgih 18 let cerkveni ključar farne cer-kve in ravno tako dolgo ključar podružnice Marije za Čreto. Dolgo časa je bil tudi občinski odbornik. Eno posebno željo pa je še imel: dočakal bi bil rad novo sveto mašo svojega vnuka Franceta Tomišeka. Vendar pa je že sam večkrat podvomil: nad tem, češ, da ga bo smrt prej pobrala. France zdaj služi kot bogo-slovec-četrtletnik svoj vojaški rok v Nišu. Vsemogočni naj poplača Brišnikovemu ateju njegova dobra dela in mu podeli večni mir, ki ga v življenju zaradi svoje delavnosti ni poznal.

Laški okraj. Zadnje čase večkrat čitamo po časnikih poročila o zmanjšanju brezposelnosti in da se svetovna gospodarska kriza otajšuje itd. To bi seveda človek sodil, posebno če smo videli večjo zaposlitev na železnici, kako so

Knjižnica Sl. gospodarja.

Zemljiška knjiga Din 5.—
Kako si sam izračunam davek
Din 4.—
Zaščita kmetov Din 5.—

Naročniki »Slov. gospodarja«
dobijo vse zvezke te knjižnice za
polovično ceno. V letu 1935 bo iz-
šlo še precej teh knjžic, tako da
bodo naročniki »Slov. gospodarja«
s to ugodnostjo prihranili celotno
naročnino in še več! Zato pripo-
ročamo vsem, da ostanejo naroč-
niki »Slovenskega gospodarja« ter
tudi drugim povedo o tej ugod-
nosti!

Naročniki, naročajte knjižice na
naslov: Uprava »Slov. gospodarja«
Maribor, Koroška cesta 5, in pri-
stavite, da kot naročnik plačate le
polovico. Ostali pa na naslov: Tis-
karna sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju.

meseca novembra delali na progi celo ob ne-deljah. Pri kmetem stanju v našem okraju pa moramo ugotoviti, da se kriza ne zmanjšuje, ampak vedno hujše nastopa. Imeli smo zadnja tri leta krize še razmeroma dobre letine. Letos pa je vsled deževja letina skoro povsod precej slabša od lanske. Samo fižola in sena se je več pridelalo kakor prejšnja leta, vse drugo je letos slabše obrodilo, posebno še ozimina je bila marsikje slaba. Najhujše pa smo kmetje prizadeti vsled zopetnega padca cen goveji živini in svinjam. V avgustu se je cena lepim volom držala še okrog 4 Din za 1 kg žive teže, je sedaj zopet padla na 3,50 Din, sicer pa itak ni nobene kupčije, že par mesecev se iz našega okraja ni nič izvažalo. Marsikateri kmet v jeseni najtaže opita govejo ži-vino, ker ima na razpolago različna krmila, sedaj pa ne more prodati, ker nihče ne kupuje. Še slabše je letos s svinjami. Prejšnja leta

Znamenje miru in sprave.

V bližini prestolice ameriških Združenih držav Washingtona in sicer v kraju Chohalis je na visokem drevesu med vejevjem že danes povsem zaraščena puška kot znamenje mi-ru ter sprave med be-lokožci in Indijanci.

— —

Država brez premogovnikov

je Italija, ki uvaža ves premog iz inozemstva.

— —

Na Angleškem

pride takoj za kraljem in za člani kraljeve rodbine nadškof iz Canterbury, ki kralja krona. Sledi mu lord kancler, najvišji sod-nik v kraljestvu, nato čuvar velikega pečata, za tem pride jorški

šotoru, pač pa smo določili s kockami red, po katerem smo hoteli stražiti ter opazovati okolico celo noč. Tovarišu Jožetu je prisodila kocka stra-žo od 11. do 1. ure. Vsak je vzel seboj na opazo-vanje puško ter samokres. Kmalu po polnoči je padel strel iz Jožetove puške, nato njegov obupen klic in vse je potihnilo . . .

Strel in krik sta pognala na noge naš celi ta-bor. Iskali smo sem ter tja, klicali, iskali, a ni-kjer žive duše! Campbell je spustil od nestrpnosti drgetujočega psička, ki je zacvilil, zalajal in jo ubral v najhujšem diru med kamenjem proti vrhu. Med dvema skalama je obstal, zatulil bo-lestno v zrak in se ozrl proti nam, kakor bi nas vabil na ogled.

Šli smo eden za drugim v prebriski zavesti, da je zadela tovariša nesreča. In res . . . Prizora med obema pečinama ne bom pozabil nikdar! Ubogi Jože, ležal je na hrbtu, globoko v vratu mu je tičala streljica, obraz mu je bil strašno spa-čen, oči odprte, iz rane je curljala kri, s prsti se je zagrebel v smrtnem boju v pesek, puška je bi-la dalje proč . . .

Precej časa smo stali krog mrliča nemi, pre-strašeni vsled nenadne izgube ljubega tovariša, katerega je končala smrt, kakoršne si ne bi na-dejal nikdo.

Prvi se je upal k žrtvi Campbell. Potipal je

inženerja na srčno stran in odkimal — prijatelj je že bil mrtev. Skušal je izvleči puščico, ni šlo lahko, moral je potegniti z obema rokama. Stre-lica je bila cela iz trdega lesa in opremljena s perjem. Ni bila izpihnjena iz cevi, ampak izstre-ljena s pomočjo loka. Iz zevajoče rane je počasi iztekala kri. Ko smo hoteli dvigniti truplo za pre-nos, je že bilo otrpnilo, kakor bi bil ležal mrlič nekaj ur. Brezdvomno je bila puščica zastrup-ljena in radi tega je zvil ude krč, ki se je spre-menil v takojšnjo otrpjenost.

Po kolenih smo preiskali ter pretipali vse naokrog, da bi zvedeli za kako sled za skrivnost-nim morilcem — ni nam uspelo. Nepojasnjeno je ostalo nam in bo tudi zanamcem: Na koga je streljal Jože in kedo ga je prehitel z izstrelom smrtonosne streljice?

Tako žalostno in zagonetno preminuli nam je bil krvav dokaz, da nismo sami na otoku. Pe-ruanski državni zaklad, ki se skriva bogznaj kje, je zastražen in sicer od potomcev starih Inkov, od Indijancev. Koliko jih je in kje da so, nismo niti skušali zvedeti.

Jožeta smo naložili na čoln, ga prepeljali z zakladnega otoka na sosedni otočec, kjer smo ga zakopali in zložili nad grobom visoko piramido iz kamenja.

Skrivnostna smrt je tolikanj prevzela našo